

Kapitola 3. Paradigmata reality

Předcházející část: Kapitola 2. Lidské dilema

KAPITOLA 3

Paradigmata reality

Je zjištěno, že expanze kontextu přináší vyřešení konfliktu mezi zdánlivě nesourodými hledisky. Toto se také vztahuje na rozum a vědu proti víře a náboženství. Slovo „paradigma“ znamená doménu, region, oblast, území, rozlohu, nebo sféru, které se v každodenním životě vztahují na využití abstraktního konceptu, jako například klasické stratifikace úrovní existence, jak vyplývá z výrazů „království, kmen, třída, řád, rodina, rod, a druh“. Tak paradigma ukazuje na celkovou doménu nebo sféru porozumění, vztahů a úhlu pohledu.

Paradigma slepoty

Každý člověk vnímá, prožívá a interpretuje svět a jeho události v souladu se svou vlastní převládající úrovní vědomí. To je dále posíleno sklonem mysli vysvětlovat vnímaná data přemýšlením, racionalizací a interpretací. Každá úroveň má tendenci se opakovaně posilovat. Výsledkem tohoto procesu je to, co lze nejlépe popsat jako „paradigma loajality“ (Hawkins, 2006) nebo předpoklad, že vlastní osobní vnímaná zkušenost světa představuje „realitu“, (omyl Protagora jak již poukázal Platon).

Protože, mysl, na základě své přirozené struktury, není schopna rozlišit vnímání od esence neboli *res cogitans (interna)* od *res externa (extensa)*, jak poznamenal René Descartes, naivně se domnívá, že prožívá a tím zná „realitu“ a že jiný úhel pohledu proto musí být „špatný“. Tento jev představuje iluzi, která je automatickým důsledkem omezení vyplývajícího ze struktury ega a z mentálních procesů, čímž se mylně zaměňuje názor za pravdu a skutečnou realitu (např. solipsismus).

Pro pohodlí a mentální posílení lidé hledají shodu a tudíž mají tendenci se scházet s takovými ostatními lidmi, kteří sdílejí stejné paradigma nebo světonázor (např. blogové weby). Paradigma je také zmiňováno jako „dimenze“ a výrazněji jako „kontext“ nebo „celé zorné pole“. Problém je určen filozoficky metafyzikou, což doslova znamená „za fyzickým“, podle které mysl odvozuje úrovně a kategorie abstrakcí a významů, nebo dokonce základní společné charakteristiky, jako jsou živé organismy versus inertní věci či organické proti anorganickému.

Kontext určuje parametry s implicitní nebo stanovenou kvalifikací nebo limity, stejně jako požadavky a specifika, které identifikují úrovně abstrakce, jež dále modifikují nebo dokonce určují význam (hermeneutika), který se shoduje s přisuzovanou hodnotou, významem, nebo cenou. Paradigma je v souladu s očekáváním, orientací a rovněž záměrem, jako u internetového vyhledávače, kdy se předvolí rozsah možných objevů zavedením počátečního klíčového slova nebo fráze. Paradigma tím předurčuje rozsah možných zkušeností nebo objevů a je faktorem, o kterém

obyčejné vědomí neví. Paradigma je zřídka definováno přímo a je nejčastěji ignorováno nebo je naivně předpokládáno. Vnímaná realita vědy je diskrétní, definovatelná, prokazatelná, věcná a lineární, stejně jako omezená na rozměry času, prostoru a místa (měření). Předpokládá se, že její mechanismy pracují pomocí Newtonova konceptu kauzality a předpokladu příčiny a následku (síla).

Naproti tomu skutečnosti lásky, víry, inspirace a základní neviditelné premisy abstraktní pravdy, spirituality a náboženství jsou nelineární a fungují na principech moci prostřednictvím kaskádových úrovní vědomí a dominantního vlivu energie polí vědomí.

Jedná se o řízený a dokonce určující „pozornostní set“ (Medina, 2006), který je zase výsledkem záměru, výběru a rozhodnutí.

Věda pracuje s obsahem (fakty), zatímco abstraktní a duchovní reality odkazují na kontext (pravdu). Paradigma reality vědy je zcela odlišné od duchovních skutečností. Fakta jsou lineární, pozorovatelná a prokazatelná. Nicméně pravda je nelineární, ale potvrditelná.

Fakta pracují s limity, zatímco pravda zahrnuje význam a hodnoty.

Vyřešení problému limitů paradigmatu

Lineární a nelineární domény jsou zcela různé úrovně vztahů a paradigmat. Nesdílejí společnou terminologii nebo koncepční struktury. Věda je omezena na lineární, pozorovatelné, definovatelné a především na strukturované a mechanistické newtonovské dimenze (s pozdější expanzí do částicové fyziky a kvantové mechaniky) a s nimi spojenou dialektickou logikou, rozumem a prokazatelnými hypotézami (fakta). Takto věda, vzhledem ke svému vlastnímu přirozenému omezení, nebyla schopna překlenout trhlinu mezi Descartovou *res interna (cogitans)* a *res externa* (existenční realitu, jak je v přírodě). Mysl se natahuje přes metafyziku, epistemologii, teologii, ontologii a intelekt v marných pokusech překonat nerozpoznanou bariéru (např. slavný citát Hayakawy „Mapa není teritorium „). To znamená, že intenzivní intelektuální úsilí je analogické s hledáním ztracených klíčů pouze pod pouliční lampou, protože je tam lepší světlo. Toto omezení se velmi zjevně ukazuje v módních intelektuálních disertacích a prezentacích takových publikací, jako jsou *Zygon, Věda a náboženství, Vědy a teologie a Science and Consciousness Review, Journal of Consciousness Studies* a dalších, které všechny kalibrují v úrovních 300+ a 400+. Ty představují snaživé a udatné pokusy překročit Rubikon, ale nedosáhnou předpokládaný cíl kvůli omezení paradigmatu slepoty. Jednoduše řečeno, nelineární není pochopitelné, popsatelné, nepodléhá logice linearity. Jedná se o různá paradigmata s různými požadavky na jazykové vyjádření a chápání. Lineární je definovatelné, omezené, koncepční, údajně „objektivní“ a umístitelné v čase a prostoru. Na rozdíl od toho je nelineární nelokální, difuzní, bez rozměrů a je vlivné, subjektivní a zkušenostní. Realizace a chápání nelineární duchovní reality jsou oblasti mystiky. Duchovní říše je kontext, zatímco lineární je obsah. Duchovní pole je vše zahrnující a je mimo vymezení, pokud jde o pouhý čas a prostor.

Překonání omezení paradigmatu

Z kalibrované stupnice úrovní vědomí je patrné, že vědecká doména kalibruje v úrovni nad 400, zatímco duchovní reality se začínou objevovat ve vysokých hodnotách 400, ale jsou převládající na hladině 500 a výše. Věda o výzkumu vědomí (úroveň 605) umožňuje rozpoznání těchto úrovní podle typických energií, které jsou inherentní jako esence každé evoluční úrovně. Znovu opakujeme, na stupnici od 1 do 1000, úrovně pod 200 označují nepravdu, a od 200 výše pravdu. Úrovně osvícení jsou od 600 do 1000, a úroveň 1000 je maximální dosažitelná hodnota vědomí v lidské doméně.

Zatímco věda a logika jsou popisovány jako „prokazatelné“, „definovatelné“ a „objektivní“, duchovní reality jsou nezbytně subjektivní (zkušenostní). Je proto nemožné „dokázat“ duchovní pravdu pomocí lineární logiky nebo vědy, stejně jako není možné „dokázat“ lásku, význam, štěstí, smysl, hodnotu, inspiraci a další kvalitativní abstrakce. Tak není možné buď „prokázat“ nebo „vyvrátit“ realitu Božství nebo nelineární dimenzi, včetně vlastností samotného vědomí (např. úskalí skeptika).

Je pozoruhodné, že v publikacích, organizacích a v celé oblasti a snahách adresovaným „vědě a náboženství“ dominují akademičtí intelektuálové. Chybí zde osvícení lidé (úroveň nad 600) a pokročilí mudrci. Je příznačné, že mystik autonomně uvědomuje, chápe a „stává se“, zatímco vědec rozumuje a přemýšlí „o“ něčem. Takže omezením a limity akademické vědy (úroveň vědomí nad 400), byli všichni největší světoví duchovní géniové a osvícená učení všech dob (úroveň 500 až 1000), vyloučení intelektuálním blokem a byla zpochybněna autenticita a prvořadost subjektivního zážitku. Jak tedy může existovat konference na téma „věda a spiritualita“ (vše kalibruje v hladině 400), která zcela eliminuje jediný zdroj skutečných duchovních informací, kterými jsou primárně zprávy a svědectví o subjektivních zážitcích? (Viz *I: Reality a subjektivita*.) Paradoxem je, že veškerá intelektuální činnost je výsledkem subjektivního myšlení. Lineární rozměr je objektivně prokazatelná oblast, zatímco naopak nelineární oblast je potvrditelná a prokazatelná především vnitřně a subjektivně. Nelineární oblast není definovatelný subjekt ani ji nelze popsat pomocí lineárních pojmů, protože existuje zásadní rozdíl mezi těmito dvěma paradigmaty.

Tento kontrast mezi paradigmaty představuje například rozlišování mezi „akademickou“ (úroveň 440) a „klinickou“ (úroveň 445) vědou. Zatímco první z nich je omezena na statistické intelektuální procesy, druhá zahrnuje mnohé vlivy kontextu, jako je například záměr, integrita účelu a úroveň vědomí účastníků. V medicíně zkušený lékař využívá nejen vědu, ale také umění medicíny a všechny vhodné způsoby, které se v praxi ukázaly být prospěšné, včetně použití tzv. netradičních způsobů, které jsou často nezbytné pro pozitivní výsledek („Paradigma slepoty,“ Hawkins, 2006). Autor to na vlastní kůži zažil, když mu praskl duonědální vřed a byl ohrožen na životě. Protože klasické lékařské ošetření nepomáhalo, tak byl trvale vyléčen poté, co byly použity tři „nevědecké“ akupunkturní zásahy (údaj uvedený v přednášce „The Illness and Self-Healing,“ Hawkins, 1986).

Akademická oblast pracuje s předvídatelnými jevy a se statistikou. Klinická medicína se zabývá výstupy a výsledky lékaře. Tak „mít srdce“ je předpoklad pro

úspěšného lékaře, ale není to měřitelný akademický faktor. Paradoxně, klinický úspěch a zkušenosti mívali často ostřílení kliničtí lékaři, kteří nebývali často v souladu s vědeckou akademickou obcí. Tento faktor byl jádrem největšího objevu v psychiatrické praxi ve Spojených státech za více než dvacetileté období (Hawkins a Pauling, 1973).

Zatímco akademická věda nedokáže uznat platnost „nevědecké „ideologie nebo metody, nebo je dokonce očerňuje, klinik je více všestranný, intelektuálně skromný a proto se zajímá, jak věci vlastně fungují. Snad nejznámějším a všeobecně uznávaným příkladem jsou Anonymní alkoholici, jejichž pomocí se uzdravily doslova miliony nejvíce beznadějných lidí, včetně mnoha vysoce postavených osob a celebrit. Toto na spiritualitě založené zotavení zahrnuje také mnoho tisíc lékařů a dalších odborníků. Jedinou podmínkou pro zotavení z beznadějného a devastujícího návykového onemocnění je duchovní postoj pokory a odevzdání se vyšší moci (Tiebout, 1999). To znamená, že síla a účinnost duchovní moci je ohromná a působivá (úroveň dvanáctikrokových skupin je 540).

Hodnota kalibrování při výzkumu vědomí (který sám o sobě kalibruje na úrovni 605) je, že zahrnuje lineární i nelineární doménu a jejich příslušné paradigma reality. To poskytuje kontinuum s ověřitelnými přechody obou paradigmat. To je nejpozoruhodnější ve vysokých úrovních 400+ a pak pokračujících nahoru přes 500 až do vyšších úrovní, které zahrnují světce (úrovně 570-700), a pak velké avatary, jako byl Ježíš Kristus, Zoroaster, Buddha a Krishna (všichni v úrovni 1000), ti všichni dávali lidský život do souvislostí po mnoho staletí.

Síla úrovní vědomí hladiny 400+ je ilustrována velikány vědy, jako Steinmetz, Edison, Galileo, Kepler, Newton, Einstein, Heisenberg a Freud (viz kapitola 5). Při porovnání úrovně vědomí slavných vědců se známými duchovními učiteli, úroveň nad 400 naznačuje přechod, a duchovní skutečnost jako taková formálně začíná na úrovni 500 a výše. Každá úroveň vědomí nad 200 přispívá k pokroku a naplnění lidského potenciálu. Velké pyramidy v Egyptě postavené faraony byly sice dílem lidské práce a lineární techniky, ale ve skutečnosti byly výsledkem nelineárních faktorů inspirace a záměru, stejně jako velké katedrály Evropy (které kalibrují na úrovni 700 a výše).

Je pozoruhodné, že trvale nejprodávanější knihou v Americe v nedávných letech byla *The Purpose Driven Life* od evangelického kněze Ricka Warrena. Její širokou popularitu dokazuje její dostupnost na každém kamionovém stanovišti v Americe. Jejím cílem a výzvou je dát význam duchovním hodnotám a smysl životu, a tak, jako věda, zásadním způsobem přispět společnosti a hodnotě lidského života. Bez vědy zemřou miliony lidí na nemoci, ale bez oddanosti k duchovním hodnotám také umírají miliony lidí účinkem vědecky vyvinutých výbušnin a jaderných zbraní. Věda bez víry je pustá a bezohledná, ale i víra bez dobrých skutků má omezenou sociální hodnotu. Moudrost v sobě spojuje obé, pro člověka žije současně v obou doménách, v lineární i nelineární.

Zatímco víra je potvrditelná, pravda má nespočetné výhody pro lidstvo. Víra ve lži je největší nebezpečí ze všech, jak můžeme vidět v historických válečných kalamitách a dokonce i v dnešním eschatologickém islámském teroismu. Pojmy jako

„uctíváme smrt, ne život“ (dle bin Ládira) kalibrují na zlověstné úrovni 20. Ověřitelná pravda jak v oblasti vědy tak i víry je nezbytná pro přežití člověka, stejně jako štěstí a naplnění.

Obsah a kontext

Kontext se vztahuje na celé zorné pole včetně obsahu. Obsah se zabývá specifiky, zatímco kontext se vztahuje na převládající podmínky, stejně jako se vegetace mění s ročními obdobími. Kontext často není specifikován, není znám, nebo dokonce ani tušen. Tak bylo nedávno objeveno, že biologické jevy (například oplodnění vajíčka spermií), jsou zcela odlišné ve stavu s nulovou gravitací, jako například v raketoplánu. To bylo dříve netušené. K vyjímecným uzdravením a dokonce k zázračné události dochází ve vysokém energetickém duchovním poli (např. světců). Někteří terapeuti jsou současně léčitelé a mají vysokou míru vyléčených pacientů. O dominantním vlivu kontextuálního pole svědčí i migrační vzory nebo měsíční fáze související s biologickou aktivitou korýšů, kteří žijí hluboko v moři (jak je krásně ilustrováno v televizním dokumentu *Blue Planet* (úroveň 480), který také ukazuje vynikající nádhernou estetiku evoluce jako stvoření).

Záměr je tedy skrytý, ale často rozhodující faktor při určování výsledku (dále jen „Heisenbergův efekt“). Jak již bylo uvedeno, dokonce i jednoduchý svalový test na úrovni vědomí (pravdy) nebude fungovat, pokud se provádí v celkové oblasti, která má úroveň vědomí pod 200. Víra a záměr usnadňují duchovní porozumění a objev. Oddanost pravdě a ne stanoviskům ega usnadňuje odhalení pravdy. Tak vzniká rčení: „ctnost je jeho vlastní odměnou“ v tom, že ctnost dosahuje lepších prospěšnějších výsledků s mnohem menším úsilím. „Co je drženo v mysli má tendenci se projevat“ pomocí souvisejícího pole.

Manifestace vznikem není jen funkcí lineární kauzality, ale také pravděpodobnosti, v závislosti na celkových i místních podmínkách, včetně lidského vědomí. Vzhledem k tomu, že moc Božství je nekonečná, všechno Stvoření je projevem pokračující potenciality rozvíjející se do skutečnosti samotné existence. Co je možností ve slabém poli, bude pravděpodobností v silnějším poli a jistotou v poli Nekonečné moci (např. Božství).

V lidské dimenzi je pravděpodobnost také výrazem „vůle“, která je vyjádřením záměru. Obyčejné omezení je často překonáno intenzitou vůle, která se projevuje i při velkých neštěstích, která mají značně odlišné důsledky vzhledem k preexistenci dispozic (karmické sklony), které rovněž fungují jako neviditelné faktory. Události, které mohou sloužit vyššímu Já, se ne vždy shodují s přáními ega, ale slouží neviditelnému vyššímu účelu skutečného Já. Lidské události představují výsledek většího počtu neznámých faktorů, jsou konečný výsledek vlivu série polí, které jsou podobné stupňovitým transformátorům (similar to banks of step-down transformers). Tak, bez Božské Milosti, by se život úplně zastavil (kalibruje jako pravda na úrovni 1000).

Kvantová realita: Výzkum vědomí

Jak již bylo vysvětleno na jiném místě, za newtonovskou dimenzí je

nekonečné pole vědomí, □□ve kterém není „zde“ proti „tam“, ani „pak“ proti „nyní“, ani lineární sled událostí. Je vševědoucí a obsahuje vše, co kdy existovalo. V okamžiku, kdy byla otázka položena, současně okamžitě vzniká odpověď. Pouze to, co skutečně existuje, je předmětem otázky, ale to neexistuje, dokud není položena otázka. V matematice Heisenbergova principu neurčitosti energie reálné otázky usnadňuje přechod z potenciality k projevení se jako skutečnost. To je analogické ke srážení rosy, když teplota klesne k „rosnému bodu“, což závisí na vlhkosti vzduchu. Čím vyšší je úroveň vědomí tazatele či pozorovatele, tím je pravděpodobnější „kolaps vlnové funkce“ (potenciálnosti) až k manifestaci ve formě skutečnosti. To je základní mechanismus metody kalibrace vědomí, ve které přesnost stoupá shodně s úrovní vědomí tazatele (Jeffrey a Colyer, 2007).

Následující část: [Kapitola 4. Je realita subjektivní nebo objektivní?](#)